

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Admirandvm vindictae divinae theatrvm

Tympe, Matthäus

Monasterii Westphaliae, 1611

Schisma

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51314](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51314)

nasterium ingredi conata est, vt probaret verumne esset illius vaticinium, quo prædixerat sexui fœmineo nunquam datum iri copiam in illud intrandi: sed iusto Dei iudicio priusquam vel aspiceret cœnobij clausos aditus arrepta à diabolo retrorsum ruit, adeoq; foede ab illo vexata est, vt dicere se pudeat. Caput enim illi adigit inter fœmora. sicq; factu est, vt quæ sacratis liminibus falsa oscula imprimere tentauerat, immundas sui corporis partes osculari cogeretur. sexumque ipsa suum, quem virili habitu tegere voluerat, cunctis cernere volentibus palam proderet. Ea res effecit vt deinceps eo se conferte mulieres assæ non sint.

SCHISMATICORVM PŒNÆ.

I.
Mirabilis
& terribilis
Deus in cõ-
silijs super
filios homi-
num, Ps. 65.
Anno
Chr. 607.
quidã schif-
maticus p-
pria manu
laqueo se
suspendit.
Ionas Ab-
bas.

ANNO Christi 570. Deus in vltionem Schismaticorum Episcoporum qui ab Ecclesia Romana desciuerant feros barbaros aduocauit, inq; gladium eorum eos primum cum sectatoribus suis tradidit consumendos. An non sunt hæc certa diuinæ vindictæ impressa vestigia? cum ipsi primum schismatici traditi sint à Deo ore gladij deuorandi, & ante omnes schismaticorum latibula, Aquileia, Mediolanum, &c. in prædam data Longobardis; Roma autem ipsa, quamuis à Gothis sæpe antea capta fuerit, à Longobardis licet inuadi, minime tamen comprehendi potuerit?

Aquitanię dux, schismatis author à D. Ber-
 nardo rogatus & monitus, nec acquiescens,
 tandem à D. Bernardo peracta sacrificij con-
 secratione, in præsentia S. Eucharistię acri-
 o-
 bus verbis & comminationibus compella-
 tus, epilepsia diuinitus est correptus. Nam
 peractis consecrationibus ait historia, homo
 Dei (S. Bernardus) corpus Domini super pati-
 nam ponit, & secum tollit, atque ignea facie
 & flammeis oculis non supplicans, sed minax
 foras (tēplo) egreditur, & verbis terribilibus
 egreditur ducem. Rogauimus te, inquit,
 & spreuisti nos, Supplicauit tibi in altero
 quem iam tecum habuimus conuentu seruo-
 rum Dei ante te adunata multitudo, contem-
 pisti. Ecce ad te processit filius virginis qui
 est caput & dominus Ecclesię, quem tu per-
 lequeris. adest iudex tuus in cuius nomine o-
 mne genu curuatur, cælestium, terrestrium,
 & infernorum. Adest iudex tuus, in cuius ma-
 nus illa tua anima deueniet. Nunquid & ipsum
 spernes? nunquid & ipsum sicut seruos eius
 contemnes? lacrymabantur vniuersi qui ad-
 erant, & orationibus intenti præstolaban-
 tur exitum rei, & omnium suspensa expecta-
 tio, nescio quid diuinum cælitus fieri exspe-
 ctabat. Videns Comes Abbatem in spiritu ve-
 lementi procedentem, & sacratissimum Do-
 mini corpus ferentem in manibus, expauit,
 & diriguit, membrisque tremebundus metu
 dissolutis, quasi amens solo prouoluitur.

Ele-

2.

ex li. 2. c. 6.
 vitæ S. Ber-
 nardi. vide
 Bredenb. li.
 1. c. 48.

Nu. 16. Da-
 than & A-
 byron rea-
 tu schisma-
 tis terra vi-
 uos absor-
 buit.

Eleuatus à militibus rursus in faciem ruit, nec quippiam alicui loquens aut intendens in aliquem saluus per barbam defluentibus cum profundis effians gemitibus epilepticus videbatur. Tum vir Dei ad eum propius accedit, & pede pulsans accliuem surgere iubet & stare supra pedes, & Dei audire sententiam. Presens est, inquit, Pictauiensis Episcopus quem ab Ecclesia sua expulisti, vade & reconcilire ei, & in osculo sancto, pacis cum eo iungito fcedera & ipse ad sedem suam eum reducit, & satisfaciens Deo redde pro contumelia gloriariam, & in vniuerso principatu suo diuisos discordes ad charitatis reuoca vnitatem. Subdere Innocentio Papæ & sicut ei vniuersa obedit Ecclesia, tu quoque electo à Deo non pare pŒtifici. Audiens hæc Comes, auctoritate Sp. sancti, & SS. Sacramentorum præsentia victus, nec audebat respondere, nec potest sed statim occurrit, & in pacis osculo recepit Episcopum, & eadem qua eum adiurauerat manu, cū totius exultatione ciuitatis ad propriam sedem reduxit, &c.

3.

Postquam Græci docere inceperunt Schismatum à Filio non procedere, atque ita schisma in Ecclesia Catholica fecerunt semper ipsorum res deterius habuerunt, Nam vsq; ad tempus schismatis ait Bellar. li. 2. de Christo c. 1. ita floruit Græcia viris doctis & sanctis vniuersa Concilia generalia apud Græcos celebrata sunt: post schisma autem per annos

800.

800. nullum habuerunt concilium, nullum virum sanctū miraculis clarum, paucissimos homines doctos. Latini vero hoc eodem tempore habuerunt 12. concilia generalia & innumerabilia particularia. item singulis ætatibus viros miraculis clarissimos, novos ordines religiosorum, plurimos homines doctos.

Præterea hoc tempore fides Latinorum propagata est accessione Indorum orientalium & noui orbis in occidente: fides Græcorum minuitur quotidie, Græci in concilijs conuicti ad nostram fidem conuersi sunt quater, aut quinques, & fortassis etiam sæpius, & semper ad vomitum suum redierunt.

Latini semper in disputationibus superiores in eadem fide & doctrina permanserunt, deniq; apud Latinos regna & imperia potentissima adhuc florent: imperium vero Græcorum per Turcas Christi hostes euersum ac destructum est penitus, ipsiq; omnes in miserrima seruitute degere, grauissimumq; iugum captiuitatis perferre coguntur.

Ac vt intelligant causam exitij sui esse pertinaciam in errore de processione Spiritus S. in ipsis ferijs Sp. S. capta fuit Constantinopolis à Turcis, imperator occisus, imperium omnino extinctum, & iugum acerbissimum seruitutis ipsis impositum. Nam, vt probat Gerardus Mercator in sua Chronologia anno 1452. die 28. Maij indixit Mahumetes exerci-

Hb tus

Sp. S. tempore potissimum honoris ipsius consecrati iniuriam sibi peruersa Græcorum opinione illatam vindicat.

3. Vindicta diuinitus illata in sceleris antesignanum

4.

tus suo vltimam oppugnationem, & sequenti die (posttridie Pentecostes) Constantinoopolim cœpit. illo autem anno fuit Pentecoste die 28. Maij. Itaq; multi comparant Ecclesiam Græcam regno Samariæ, quod separauit se à vetero templo, & tandem in captiuitate perpetuam adductum est.

Anno Chr. 1076. V. Wilhelmus Traiectensis Episcopus auctor schismatis grauissima ægritudine correptus miserabili eulatu coram omnibus qui aderant vociferabatur: iusto Dei iudicio se & præsentem vitam amisisse, & æternam, quod Regi (Henrico III.) ad omnia que perperam intendisset, operam suam summo annisu tribuisset, atq; in spem gratiæ eius Romano Pontifici (Gregorio 7.) sanctissimo viro graues contumelias sciens & prudens innocenti irrogasset atq; ita sine communione sine vlla satisfactione expirauit. in annalibus Ecclesiæ Magdeburgensis prolixè refertur quomodo in desperatione sit defunctus.

Año Chr. 1100. Schismaticus antipapa Gualbertus exultans ac insultans pariter vane gloriabatur quod tres ipso viuente & in Petri cathedra confidente essent extincti Pontifices, Greg. VII. Victor III. atq; Urbanus II. nesciens infelix iam suæ domus pulsantem ostium astare mortem ancipiti gladio formidandam, vt duplici feriens acie & præsentem vitam auferat & futuram. Hoc siquidem anno eum contigit ex hac vita ad inferos morte

pentina perduci. periit infelix dolore exsicca-
tus & mœrore cōsumptus desperationis dēri-
bus deuoratus, & tristē animā diabolo extor-
quente decessit, sepulchro vero caruit proie-
ctis ossibus eius in aquas vel potius ossa ex-
humata in fluentia fuerunt proiecta, Anno
Christi 1105.

*SCRIPTURA SACRA CAELESTI
animaduersione ab humana prophā-
nitate defenditur.*

M Irati Ptolomeo Rege cur nulli neq; hi-
storici neq; poëtæ veteres diuinorū li-
brorū meminissent, Demetrius Phalereus re-
spondit (vt ex Aristeo referunt Ioseph. lib. 12.
antiq. c. 2. & Euseb. lib. 8. præpar. Euang. c. 1.)
diuinam hanc scripturam esse, atq; à Deo ipso
datam, propterea si qui prophanorum homi-
num eam attingere voluerunt, eos à Deo per-
cussos continuo resiliisse. Affirmauitq; Theo-
pompum quendam, quod aliquid diuino-
rum voluminum græca oratione ornare vo-
luerat, subito mentis quadam agitatione di-
uinitus immissa vehementer perturbatum ab
incepto opere coactum esse desistere, Theo-
dorum vero Tragædiarum scriptorem quòd
nescio quid è diuina scriptura ad fabulā quan-
dam transferre decreuerat, luminibus cap-
tum orbatumq; esse: ita repentina calamitate
inlignem temeritatem continuo esse repres-
sam.